

Beste mensen,

Deze week was het Bevrijdingsdag. Eénmaal per jaar wordt dan gedacht aan de bevrijding van een onderdrukkend bewind, een mensenleeftijd geleden. Het is na 76 jaar nog steeds niet gelukt om er een volledige vrije dag van te maken. Aan die dag gaat een herdenking van de slachtoffers van toen vooraf, en men houdt een paar minuten stilte.

Elke week is het Sabbat. Die dag herinnert aan de bevrijding van het volk Israël uit de slavernij. Een dag vrij door God gegeven, gegarandeerd en vastgelegd in de 10 Geboden. Die dag is niet alleen aan Israël gegeven. Een dag voor alle mensen, een geschenk uit de hemel, een dag apart. God heeft van zijn creatieve, scheppende arbeid gerust. De mens, naar Gods beeld geschapen, mag Hem navolgen door ook op die dag rust te nemen. Een gedenkwaardige dag om te onderhouden.

Mensen hebben soms de neiging tot luiheid, maar vaker nog tot doorjakkeren, vooral als anderen het zwaardere werk moeten doen. Druk, druk, druk. De economie moet naar 7x24, alle uren, zeven dagen lang. Men moffelt de Sabbat weg door de week met maandag te laten beginnen.

4 en 5 mei, zijn gedenkdagen. Gedenken is wat anders dan herdenken, herdenken is terugkijken naar het verleden, het is verleden tijd, daar kunnen we niet zo veel meer aan doen. Gedane zaken nemen geen keer, het verleden is dood, ook de daders liggen op het kerkhof. Gedenken is, stilstaan bij het verleden, en er nu iets mee doen. Herdenkt de armen is iets anders als gedenkt de armen. Bij het eerste blijf je passief, bij gedenken doe je iets voor mensen in nood. Het gaat niet alleen om de bevrijding toen, maar hoe geef je in deze tijd vorm aan de vrijheid. De Sabbat is niet een dag om te herdenken, stilstaan bij een bevrijding toen en bij de schepping lang geleden. Maar wat heeft het ons nu te zeggen. Op die manier is de Sabbat misschien wel een rustdag maar geen passieve dag.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk